

PL 56: PŘÍPADOVÁ STUDIE 1 – VÝPOVĚDI OBĚTI

Zabití osmileté dívky

Oběť:

Matka se vyjádřila takto:

Cítila se vinná, protože nechala dceru samotnou u sousedů na zahradě. Chtěla jí koupit dárek k narozeninám, takže dcera nemohla jít s ní, aby ho neviděla. Dcera žadonila, chtěla jít s matkou a poslední slova, která jí matka řekla, byla vyřčena zlostně, protože musela vyřídit nákupy, než obchody zavřou.

Cítila se zrazená příslušníky své rodiny, takže se nemohla na nikoho obrátit o pomoc.

V následujících sedmi letech už nikdy nedokázala své ostatní děti odmítnout ani je spustit z očí. Nemohla spát, protože znovu prožívala traumatickou noc, kdy hledali dceru. Cítila vinu za to, že vehnala dceru do rukou vraha.

Trápilo ji, že její dcera byla celou dobu tak blízko, když ji hledala. Viděla před sebou obrázek své dcery – osamělé a studené.

Trýznilo ji vidět tělo své dcery, pokryté špínou, jako by nikoho nezajímalo, co s ní je, a nikdy by to nikoho nezajímalo. Nedokázala se dotknout mrtvého těla dcery. Ani se nedokázala zúčastnit pohřbu.

Už nedokázala žít ve svém domě ani v té čtvrti. To jí přineslo značné výdaje, protože si musela najmout dům, než mohla prodat starý dům. Děti musely změnit školu a její muž měl výrazně delší cestu do práce. Ona sama musela v práci skončit, protože nesnesla pomýšlení, že by její děti měly být ve školce. Ztratila důvěru ve všechny lidi.

Vznikly jí vysoké výdaje za péči psychologa. Kromě ní potřebovala psychologa i její druhá dcera, a to nad rámec péče hrazené pojišťovnou. Nakonec se s manželem rozvedla, protože už nevydrželi to, jak ten druhý přistupoval k traumatu.

Ze syna vyrostl agresivní kluk a ona se děsila představy, že by mohl něco udělat dítěti někoho jiného. Z domu odešel v šestnácti letech. Byl přesvědčený, že ona a její neustálé rýpání jsou důvodem jeho hněvu.

Ztratila víru v Boha a v církve.

Od té doby má sebevražedné myšlenky a v prvních dvou letech po smrti dcery se dvakrát pokusila o sebevraždu.